

وصیت نامه شهید اکبر هادی پور هفشجانی

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها الذين آمنو لم تقولون مالا تفعلون

بارالها! شرمنده ام که تا کنون نتوانسته ام رضای تو را فراهم آورم و بتوانم آنطور که شایسته توست در جهت رضای تو گام بردارم.

بارالها! از تو عذر میخواهم که نتوانستم آن طور که رضای توست با هواهای درونی خودم مبارزه نمایم و خود را آن چنان بسازم که فقط تو را بینم و محو عظمت وجودت شوم. بارالها! آنچه از سستی و بی لیاقتی و بی همتی خودم بگویم، باز کم گفته ام و فقط از تو میخواهم تو را به حق مقربان درگاہت و شهدای اسلام و مجاهدین راهت و بحق ارحم الراحمینیت از سر گناهان و تقصیرات من حقیر در گذری و مرا مورد لطف و مرحمت خود قرار دهی (آمین یا رب العالمین).
اکنون که این وصیت نامه را می نویسم روز چهارشنبه می باشد، که خود را برای حمله آماده می کنیم و در این لحظات آخر پیامی برای شما دارم.

پدر و مادر عزیزم از شما عذر می خواهم که نتوانستم آن طور که شایسته است نسبت به شما خدمتگزار باشم و دین خود را نسبت به شما انجام دهم. همچنین از شما می خواهم و مصرانه طالب آن هستم که اگر شهید شدم، به هیچ وجه من الوجوه برایم گریه و زاری ننمایید، زیرا ما باید از امام حسین سرور شهیدان درس بگیریم که چگونه خاندانش را جهت احیای دین خدا فدا نمود. ولی خوشحال و سربلند باشید که فرزندی در راه احیای دین خدا تقدیم نمودید و بدانید که من حقیر به آرزوی قلبی خود که همان پیوستن به لقاالله می باشد و برای دومین بار از شما و برادران و خواهران و عموها و ..... می خواهم که من راضی نیستم کسی برایم گریه و زاری کند. در عوض خوشحال باشید و بدانید آنچه را که دنبال آن بودم بدست آوردم و اما از شما می خواهم که طبق آیه شریفه «اطيعوا الله و اطيعوا الرسول.....» از امام خمینی نایب بر حق امام زمان (عج) پیروی کنید و بدانید که آنچه می گوید خیر و صلاح شما را می خواهد و اگر خدای ناکرده از فرامین او سرپیچی کنیم هیچ جواب قانع کننده ای نداریم که در پیشگاه خدا بازگو کنیم و این را بگویم که هیچ به فکر مادیات دنیایی نباشید زیرا متاع دنیا زود گذر است.

و آخرین پیامم به شما این است که هیچ گاه خدا را فراموش نکنید و همیشه در کارها از وی کمک بخواهید. همچنین در فاتحه و هفته و سالم مصیبت حضرت ابوالفضل(ع) را بخوانید و در حمل جنازه ام امامان را صدا بزنید.

و پیامی هم به ملت شهید پرور ایران دارم، که اولاً خداوند اجر عظیمی به شما عنایت فرماید، که با تمام قوا از جبهه های نبرد پشتیبانی نمودید. ثانياً هیچ گاه خط رهبری را که موجب پیروزی ما شد رها نکنید و دست از دامان اسلام برندارید.